

MÌNH KHÔNG TẬT ĐỒ VỚI EM NỮ

KÍNH MỜI QUÝ ĐỘC GIẢ THAM
KHẢO BẢN GỐC TIẾNG TRUNG

Ấn phẩm này thuộc bản quyền của Minghui.org. Minh Huệ sẽ biên soạn các nội dung trên trang web và xuất bản theo định kỳ hoặc vào những dịp đặc biệt.

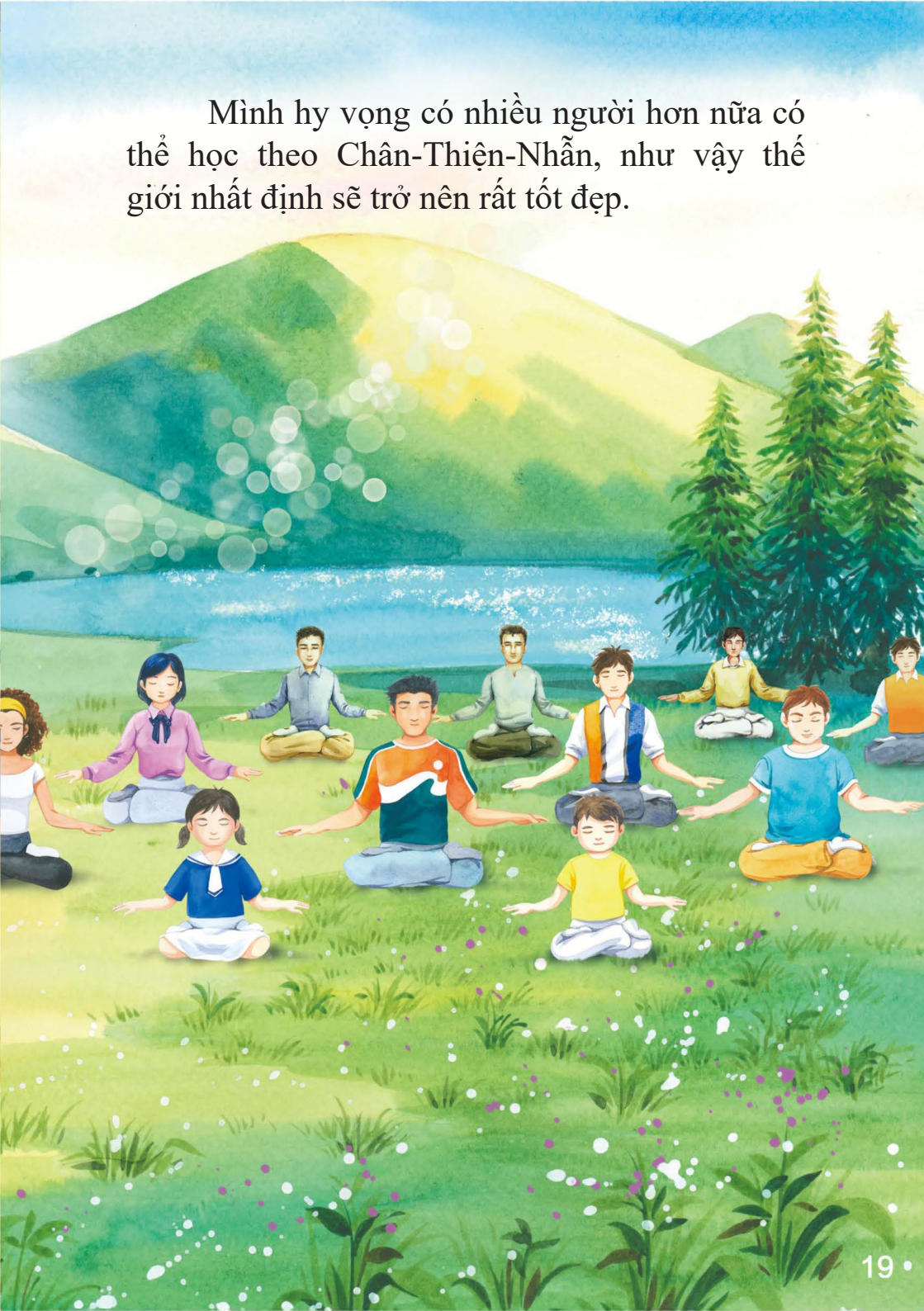

O · pj "k"Vk w'I kck"
o vj e"ukpj "n r "6"k wj e0

Mình hy vọng có nhiều người hơn nữa có thể học theo Chân-Thiền-Nhẫn, như vậy thế giới nhất định sẽ trở nên rất tốt đẹp.

Trong giờ nghỉ trưa vào một ngày tháng 9 năm 2021, mình thấy nhiều bạn học và cô giáo cùng nhau ngồi trên sàn nhà ở hành lang phía sau lớp học, hai mắt đều nhắm lại. Lúc đó mình không hề biết họ đang làm gì.

Nhưng giờ đây mình đã học được cách hướng nội tâm, dần dần loại bỏ tâm tật đổ với em trai, mình nghĩ tầng thứ của mình có thể đề cao hơn một chút, trong lòng cảm thấy thật bình thản.

Sau đó, mình chủ động hướng nội tâm, mình nghĩ rằng em trai đối xử với mình như vậy, có thể là do trước đây mình đối xử với em không tốt, thường tật đố với em, cảm thấy rằng mẹ chỉ yêu em trai, chứ không yêu mình, vì vậy mà có tâm tật đố với em ấy.

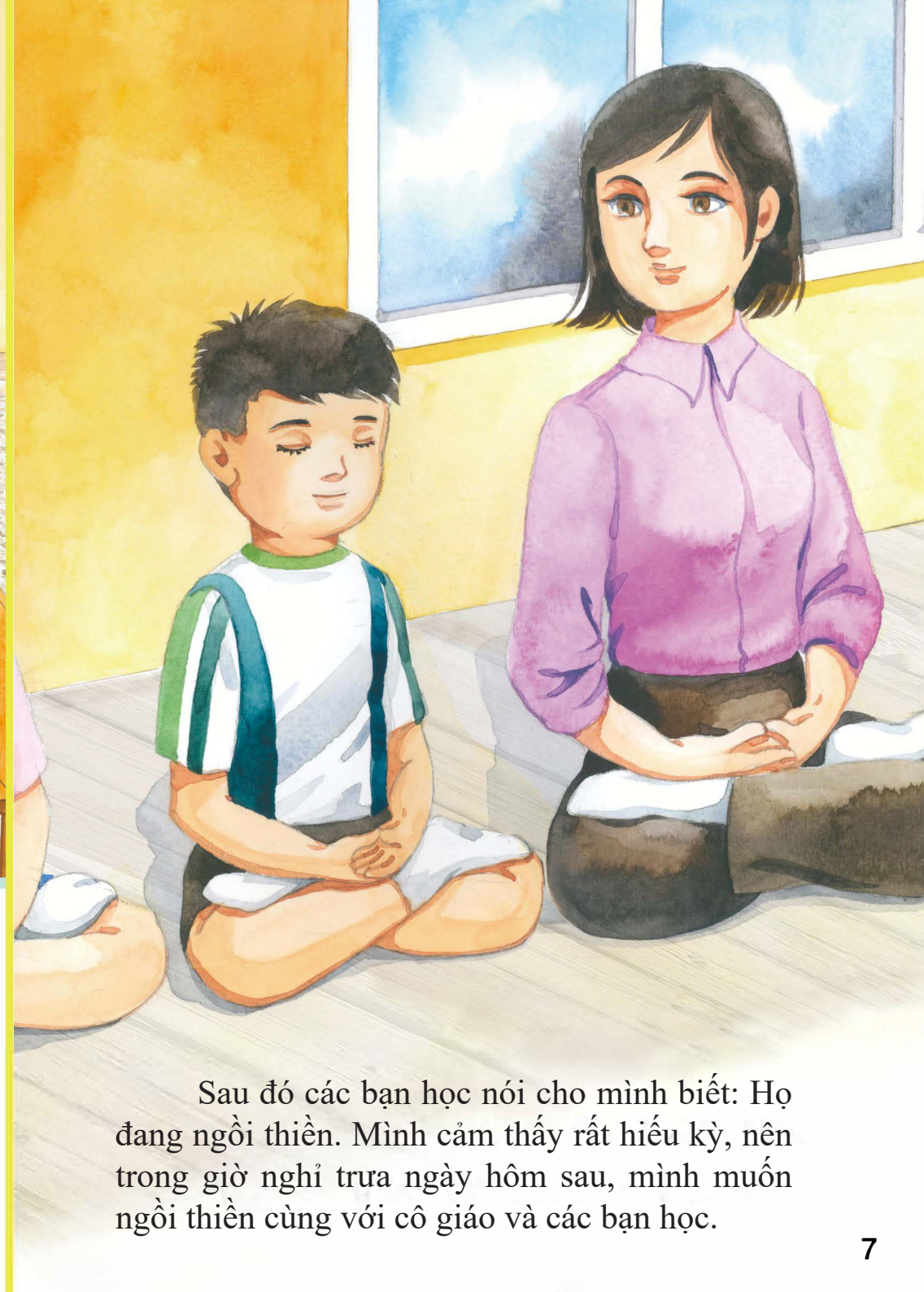
bị bố m ng một trận, nhưng m nh
không h t c giận, thậm ch còn la d n bàn
ách . ơn n a m nh c m th r t i
không ch t ch đư c đ c, mà t m t nh c ng đ
cao l n đư c một ch t.

Còn có một lần, em trai không cẩn thận làm đổ nước, khi bố hỏi ai đã làm đổ nước, em lại nói dối, nói là chị làm đổ nước.

Sau đó các bạn học nói cho mình biết: Họ đang ngồi thiền. Mình cảm thấy rất hiếu kỳ, nên trong giờ nghỉ trưa ngày hôm sau, mình muốn ngồi thiền cùng với cô giáo và các bạn học.

Lần đầu tiên mới ngồi thiền được một phút, mình đã phải bỏ chân ra, bởi vì thực sự là quá đau rồi!

Nhưng hiện giờ tâm tình của mình đã khác, tuy rằng vẫn không ngủ được khi bị em đá vào gối nhưng mình sẽ chịu đựng, không làm phiền mẹ, đồng thời cũng cảm ơn em đã cho mình có cơ hội được tích đức tiêu nghiệp.

Trước đây buổi tối khi đi ngủ, mỗi khi em trai cẩu kính hay đùa giỡn sẽ đá vào gối đầu của mình, mình luôn tức giận và mách mẹ.

Nhưng sau một thời gian cố gắng, đến giờ mình đã có thể ngồi song bàn một giờ đồng hồ mà không có vấn đề gì.

Ở trong lớp học chúng mình không chỉ cùng nhau ngồi thiền mà còn học một cuốn sách quý tên là “Chuyên Pháp Luân”, từ trong sách mình học được pháp lý Chân-Thiện-Nhẫn, còn hiểu được đạo lý “bất thât bất đắc”.

